

[Hendriksen.]

Det af det ærede Medlem Hr. P. Munch stillede Ændringsforslag kan vi fra vor Side ikke tiltræde. Hensigten dermed er efter mit Skøn kun at skyde hele Spørgsmaalets Afgørelse ud i det uvisse, og det kan vi ikke være med til. Jeg er uenig med det ærede Medlem Hr. P. Munch, naar han hævder, at Udtrykket „paa uberettiget Maade“ naturligt maa forstaaes som ensbetydende med „retsstridigt“. Det er ikke en Definition, jeg kan tiltræde, „paa uberettiget Maade“ er ikke det samme som retsstridigt. Man kan foretage sig mange Ting, der er uberettigede, men som aldeles ikke er retsstridige, ikke strider mod Retten her i Landet. Men om dette Spørgsmaal skal jeg i øvrigt henvise til den Definition, Flertallet har givet. Og hvis ærede Medlemmer ikke kan forstaa Udtrykket „paa uberettiget Maade“, er det jo beklageligt, men jeg kan ikke give Dem noget bedre.

At man fra Flertallets Side gaar ind for, at Bøder skal sættes forud for Straffebestemmelser, forekommer mig at være en Forbedring ved Lovforslaget, og derfor kan jeg ogsaa anbefale dette. Jeg skal i det hele anbefale ærede Medlemmer at stemme imod det af det ærede Medlem Hr. P. Munch stillede Ændringsforslag og anbefale ærede Medlemmer at stemme for Flertallets Ændringsforslag.

**P. Munch:** Vi har jo nu efterhaanden haft Lejlighed til at drøfte dette Lovforslag nogle Gange her i Tinget, og hver Gang vi ser det igen, har det faaet en ny Skikkelse. Jeg tror, denne lille Række af Forvandleringer, som Lovforslaget stadig er undergaaet, er Udtryk for, at dette Spørgsmaal ikke paa nogen Maade er modent til Løsning, eller i hvert Fald for, at de ærede Medlemmer, der arbejder med dette Spørgsmaal, ikke har sat sig tilstrækkeligt ind i det og ikke har naaet tilstrækkelig Klarhed over det til at kunne tilvejebringe en blot nogenlunde rimelig Løsning.

Jeg tilstaar, at den sidste Forvandling, Lovforslaget er undergaaet, forekommer mig ikke at være en Forbedring, den bidrager kun til at gøre det mere iøjnefaldende, hvor fuldstændig forvirret og uklart det foreliggende Forslag i hele sin Karakter er. Den bestaar jo deri, at man i Stedet for at anvende Ordet „utilbørlig“ som Lovforslagets egentlige Grundvold, den Hjørnesteen, hvorpaa det hele hviler, sætter Vendingen „paa uberettiget Maade“. Men det er ikke lykkedes nogen af de ærede Forslagsstillere

at gøre det blot nogenlunde klart, hvad Meningen er med den Forandring, som her er foregaaet.

Efter almindelig juridisk Sprogbrug, og jeg tror ogsaa at turde sige efter almindelig Sprogbrug i Befolkningen, vil Vendingen „paa uberettiget Maade“ komme til at falde sammen med Ordet retsstridigt. Og hvis det gør dette — det er jo aabenbart de ærede Ordførere for Forslagsstillerne efterhaanden ogsaa klar over —, vil det betyde, at man i dette Lovforslag kommer til at fastslaa, at hvad der er retsstridigt, er ogsaa ulovligt. Jeg maa sige, at en mere ørkesløs Lovgivning tror jeg vanskeligt man vil kunne indlade sig paa end en Lovgivning af denne Beskaffenhed.

I det Øjeblik, man har indført dette Ord, synes man heller ikke at have tænkt paa det, som allerede det ærede Medlem, der er Ordfører for det socialdemokratiske Parti, har berørt, at naar man, saaledes som her er foreslaaet, anvender „paa uberettiget Maade“ i Forbindelse med Begrebet økonomisk og personlig Forfølgelse — man siger, at ulovlig er økonomisk og personlig Forfølgelse, der sker „paa uberettiget Maade“ —, lægger man den Modsætningsslutning nær, at der findes Former for personlig og økonomisk Forfølgelse, som er berettiget, som foregaar paa berettiget Maade, og som derfor ikke vil kunne rammes ad Lovens Vej. Ogsaa i denne Henseende vil de anvendte Udtryk kun være egnede til een Ting, nemlig til at skabe en fuldkommen Begrebsforvirring med Hensyn til, hvad der er gældende Lov paa dette Omraade.

Den anden Fortolkning, man har opstillet fra de ærede Ordføreres Side af Ordene „paa uberettiget Maade“, er denne, at det i alt væsentligt skulde være det samme som Ordet „utilbørlig“, som man anvendte i Fjor som Grundlag for Loven. Dette har man saa prøvet paa at forklare en lille Smule nærmere. Den ærede Ordfører for det konservative Parti sagde for et Øjeblik siden, at han kunde ikke gøre det bedre, end det var sket i Betænkningen, og naar vi ikke kunde forstaa dette, kunde han ikke hjælpe os videre.

Jeg tror oprigtigt talt, at det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer vil komme til at lede vidt omkring, før de finder nogen, der virkelig ud af Udvalgsbetænkningen kan forstaa, hvad Meningen er med de deri indeholdte dunkle Sætninger. Det, man gør opmærksom paa her i Betænkningen, er, at man med Ordet „paa uberettiget Maade“ ikke alene har tænkt paa den juri-